



Viiden päivän kuluttua ylimmäinen pappi Ananias meni sinne alas muutamien vanhinten ja erään asianajajan, Tertulluksen, kanssa, ja he ilmoittivat maaherralle syyttävänsä Paavalia.

Ja kun Paavali oli kutsuttu esille, rupesi Tertullus syyttämään ja sanoi: "Runsasta rauhaa me olemme sinun kauttasi, korkearvoinen Feeliks, saaneet nauttia, ja sinun huolenpidostasi on parannuksia aikaansaatu tämän kansan hyväksi, sen me kaikin puolin ja kaikkialla ja kaikella kiitolisuudella tunnustamme. Mutta etten aivan kauan sinua viivyttäisi, pyydän sinua hetkisen meitä suosiollisesti kuulemaan. Me olemme havainneet, että tämä mies on ruttotauti ja metelinnostaja kaikkien koko maailman juutalaisten keskuudessa ja nasaretilaisten lahon päämies, ja hän on koettanut pyhäkökin saastuttaa. Sen tähden me otimme hänet kiinni. Voit itse häntä tutkimalla saada tietää kaiken, mistä me häntä syytämme." Ja myös juutalaiset yhtyivät syyttämään häntä ja väittivät asian niin olevan.

Paavali vastasi, kun maaherra oli viitannut, että hän sai puhua: "Koska tiedän sinun monta vuotta olleen tämän kansan tuomarina, puhun luottamuksella asiani puolesta. Niin kuin voit saada tietää, ei ole kuin kaksitoista päivää siitä, kun menin Jerusalemiin rukoilemaan. Eivät he ole tavanneet minua kenenkään kanssa väittelemästä eikä väentungoksia aikaansaamasta, ei pyhäkössä, ei synagogissa eikä kaupungilla, eivätkä myöskään voi näyttää sinulle toteen sitä, mistä he nyt minua syyttävät. Mutta sen minä sinulle tunnustan, että minä sitä tietä vaeltaen, jota he lahkoksi sanovat, niin palvelen isieni Jumalaa, että minä uskon kaiken, mitä on kirjoitettu laissa ja profeetoissa, ja pidän sen toivon Jumalaan, että on oleva ylösnousemus, jota nämä itsekkin odottavat, sekä vanhurskusten että väärin. Sentähden minä myös ahkeroin, että minulla aina olisi loukkaamaton omatunto Jumalan ja ihmisten edessä. Niin minä nyt useampien vuosien kuluttua tuln tuomaan almuja kansalleni ja toimittamaan uhreja. Näitä toimittaessani muutamit Aasiasta tulleet juutalaiset tapasivat minut puhdistautuneena pyhäkössä, eikä ollut mitään väentungosta tai meteliä; heidän tulisi nyt olla saapuvilla sinun edessäsi ja syyttää,

jos heillä olisi jotakin minua vastaan. Tai sanokoot nämä läsnä olevat, mitä rikollista he minussa huomasiivat, kun minä seisoin neuvoston edessä; jollei siksi luettane tätä ainoata lausetta, jonka huusin seisossani heidän keskellä: 'Kuoleitten ylösnousemuksen tähden minä tänään olen teidän tuomittavanaanne'."

Mutta Feeliks, jolla oli hyvin tarkka tieto tästä tiestä, lykkäsi heidän asiansa toistaiseksi, sanoen: "Kun päällikkö Lysias tulee tänne, tutkin minä teidän asianne".

Ja hän käski sadanpäämiehen pitää Paavalia vartiointina, mutta lievässä vankeudessa, estämättä ketään hänen omaisistaan tekemästä hänelle palvelusta. Muutamien päivien kuluttua Feeliks tuli vaimonsa Drusillan kanssa, joka oli juutalainen, haetti Paavalin ja kuunteli hänen puheitaan uskosta Kristukseen. Mutta kun Paavali puhui vanhurskaudesta ja itsensähillitsemisestä ja tulevasta tuomiosta, peljästyivät Feeliks ja sanoi: "Mene tällä haavaa pois, mutta kun minulle sopii, kutsutan sinut taas".

Sen ohessa hän myös toivoi saavansa Paavalilta rahaa, jonka tähden hän useita kertoja haetti hänet luokseen ja puheli hänen kanssansa. Mutta kahden vuoden kuluttua Porkius Festus tuli Feeliksin sijaan; ja kun Feeliks tavoitteli juutalaisten suosiota, jätti hän Paavalin kahleisiin.

Paavali oli jälleen syytettynä ja merkillinen oli se viha, mitä häntä kohtaan osoitettiin. Mitä mahtoi Paavali mieltä kuullessansa nuo rajut sanat: "ruttotauti ja metelinnostaja kaikkien koko maailman juutalaisten keskuudessa ja nasaretilaisten lahon päämies, ja hän on koettanut pyhäkökin saastuttaa."

Sitten tuli Paavalin vuoro avata suunsa. Hän kertoo, miksi ja mitä hän oli tullut tekemään Jerusalemiin. Siinä samalla hän käyttäi oivallisesti tilaisuutta hyväkseen ja kertoo evankeliumia kuulioilleen. Hän tunnustaa avoimesti uskonsa, ollenkaan häpeilemättä: "Mutta sen minä sinulle tunnustan, että minä sitä tietä vaeltaen, jota he lahkoksi sanovat, niin palvelen isieni Jumalaa, että minä uskon kaiken, mitä on kirjoitettu laissa ja profeetoissa, ja pidän sen toivon Jumalaan, että on oleva ylösnousemus, jota nämä itsekkin odottavat, sekä vanhurskusten että väärin."

Paavali kertoi myös ahkeroitsevan aina sen eteen, että hänellä olisi loukkaamaton omatunto Jumalan ja ihmisten edessä. – Tämä osaltaan kertoo siitä, miten Paavali itse suhtautui evankeliumiin ja uskoon. Paavalin kirjeitä lukiessa, näemme, että Jumalan armo pelastaa meidät – ei teot.

(Ef.2:8) - Siitä huolimatta Paavali vaelsi niin hyvin, kuin vain oli mahdollista. Tästä mekin voimme oppia oikeaa suhdetta Jumalaamme kohtaan, ottaen pelastuksen armolahjana vastaan Jeesuksessa Kristuksessa ja sitten vaeltaa sen armon mukaan, mikä meille on suotu.

Paavali jatkaa puolustuspuhettuaan kertoen mitä hän oli toimittamassa Jerusalemissa ja kuinka muutamit Aasiasta tulleet juutalaiset tapasivat hänet puhdistautuneena pyhäkössä, eikä ollut mitään väentungosta tai meteliä. – Feeliks, jolla oli hyvin tarkka tieto tästä tiestä, lykkäsi heidän asiansa toistaiseksi, sanoen: "Kun päällikkö Lysias tulee tänne, tutkin minä teidän asianne". Ja niin Paavali jäi vangituksi, mutta hänen omaisensa saivat tehdä hänelle palvelusta.

Toisinaan Feliks haetutti Paavalin luoksensa kuullakseen, mitä hänellä oli sanottavaa. Mutta kun Paavali puhui vanhurskaudesta ja itsensähillitsemisestä ja tulevasta tuomiosta, pelästyi Feeliks ja sanoi: "Mene tällä haavaa pois, mutta kun minulle sopii, kutsutan sinut taas". – Mitä tämä kertoo Feeliksestä? Hän oli kiinnostunut Paavalin asiasta, ja toivoi saavansa rahaa häneltä. Lisäksi tiedämme, että Feeliksin vaimo oli juutalainen. Paavali puhui hänelle uskosta Jeesukseen, mutta kun tuli aika tehdä muutos ja tarttua ongelmiin, Feeliks vetäytyi etämmälle. – Tänä aikana, jota elämme, juuri tällainen asenne on valloillaan. Sanan vaatimuksia pelästytään, eikä mitään vaelluksen muutosta saisi odottaa. Jopa osa uskovaista on omaksunut ajatuksen, että mitään ei tarvitse tehdä uskoon tulemisen jälkeen.

"Mutta kahden vuoden kuluttua Porkius Festus tuli Feeliksin sijaan; ja kun Feeliks tavoitteli juutalaisten suosiota, jätti hän Paavalin kahleisiin."

Kuinka usein kunnia, maine ja menestyminen menevätkään vanhurskaan ja oikeamielisyyden edelle! Varmasti Feeliks ja Festus olivat ymmärtäneet, että Paavali oli täysin syytön, mutta heidän oma maineensa juutalaisten edessä painoi enemmän. Niinpä Paavali sai kärsiä kahleissa ja vangittuna. – Mutta niin usein olemme saaneet nähdä, että Jumala saattaa pahankin palvelemaan hyviä tarkoituksia, niin nykyin, voimme vain pohtia, olisiko Paavali koskaan kirjoittanut kirjeitään eri seurakunnille, jos hän olisi päässyt opettamaan suullisesti heitä? Nyt hänen opettavaiset kirjeensä on levinnyt ympäri maailmaa ravitsemaan ja lohduttamaan Jumalan pyhiä! – Voimme tässäkin todeta vanhan laulun sanoin:

"Kautta kärsimysten voittoon, käy nyt, tie on Jeesuksen. Eikä meille toista tietä suota maassa varjojen!"

